

အနတ္တလက္ခဏသုတ်

(ဝိနည်း မဟာဝါ ၁၈-၂၀။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ၅၅-၅၆။)

၂၀၂၄-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၅-ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့။

အမွမ်း

- (က) ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတွာ၊ အာသာဠိယံ ဟိ ပုဏ္ဏမေ။
နဂရေ ဗာရာဏသိယံ၊ ဣသိပတနဂယေ ဝနေ။
- (ခ) ပါပေတွာ'ဒိဖလံ နေသံ၊ အနုက္ကမေန ဒေသယိ။
ယံ တံ ပေက္ခဿ ပဉ္စမုံ၊ ဝိမုတ္တတ္ထံ ဘဏာမ ဟေ။

အာသာဠိယံ ဟိ ပုဏ္ဏမေ = မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ စနေနေ့၌၊ ဗာရာဏသိယံ နဂရေ = ဗာရာဏသီ အမည်ရှိသော မြို့၌၊ ဣသိပတနဂယေ ဝနေ = ဣသိပတန အမည်ရသော မိဂဒါဝုန် ယဂုံသာမော ဘေးမဲ့တော၌၊ ဓမ္မစက္ကံ = ဓမ္မစကြာ ဒေသနာဦး တရားထူးကို၊ ပဝတ္တေတွာ = လည်စေ ဖြစ်စေ ဟောမြှောက်ခြေ၍၊

နေသံ = ထိုကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိ တည်းဟူသော ပဉ္စဝဂ္ဂိမထေရ် ငါးဦး တို့အား၊ အနုက္ကမေန = နေ့ရက်အစဉ် ထေရ်အစဉ်ဖြင့်၊ အာဒိဖလံ = သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပါပေတွာ = ရောက်စေပြီး၍၊ ပက္ခဿ = ဝါဆိုမာသ ဆုတ်ပက္ခဏာ၊ ပဉ္စမုံ = ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဝိမုတ္တတ္ထံ = ငါးပါးသောမထေရ်တို့ အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက် ရောက်ကြစေခြင်းငှာ၊ ယံ = အကြင် အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို၊ ဒေသယိ = ကရုဏာရှေးရှု ဟောတော်မူပြီ။

တံ = ထို အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို၊ ဟေ = တရားနာဖက် သမဂ္ဂပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့...၊ မယံ = ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ = ဝိပြင်ပြတ်သား ရွတ်ပွား သရဇ္ဈာယ်ကြပါကုန်စို့။

နိဒါန်း

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ - ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသိယံ ဝိရဟတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ။ တကြ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ “ဘိက္ခဝေါ”တိ။ “ဘဒန္တေ”တိ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ပစ္စုသောသုံ။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ-

(ပထမပိုင်း၊ ခန္ဓာငါးပါးကို အနတ္တဟု ပြသည်)

၂။ ရှုပ် ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ရှုပ်ပဉ္စ ဟိဒိ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒိ ရှုပ် အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ လဗ္ဘေထ စ ရှုပ်ပေ “ဧဝံ မေ ရှုပ် ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရှုပ် မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ရှုပ် အနတ္တာ၊ တသ္မာ ရှုပ် အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လဗ္ဘတိ ရှုပ်ပေ “ဧဝံ မေ ရှုပ် ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရှုပ် မာ အဟောသီ”တိ။

၃။ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ စ ဟိဒိ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒိ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ လဗ္ဘေထ စ ဝေဒနာယ “ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လဗ္ဘတိ ဝေဒနာယ “ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ”တိ။

၄။ သညာ အနတ္တာ၊ သညာ စ ဟိဒိ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒိ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ လဗ္ဘေထ စ သညာယ “ဧဝံ မေ သညာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သညာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လဗ္ဘတိ သညာယ “ဧဝံ မေ သညာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟောသီ”တိ။

၅။ သင်္ခါရာ အနတ္တာ၊ သင်္ခါရာ စ ဟိဒိ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿံသု၊ နယိဒိ သင်္ခါရာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ လဗ္ဘေထ စ သင်္ခါရေသု “ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ ဟောန္တု၊ ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ မာ အဟောသု”နိ ျတ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သင်္ခါရာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သင်္ခါရာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ န စ လဗ္ဘတိ သင်္ခါရေသု “ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ ဟောန္တု၊ ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ မာ အဟောသု”န္တိ။

၆။ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ ဝိညာဏဉ္စ ဟိဒိ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒိ ဝိညာဏံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ လဗ္ဘေထ စ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝိညာဏံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လဗ္ဘတိ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။

(ဒုတိယပိုင်း၊ မြဲ-မမြဲ စသည် အမေး-အဖြေ)

၇။ တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ၊ ရှုပ် နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။ အနိစ္စံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ န တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဒေသာဟ-မသ္မိ၊ ဒေသာ မေ အတ္တာ”တိ။ နော ဟေတံ ဘန္တေ။

ဝေဒနာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။ အနိစ္စာ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ။ နော ဟေတံ ဘန္တေ။

သညာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။ အနိစ္စာ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ။ နော ဟေတံ ဘန္တေ။

သင်္ခါရာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။ အနိစ္စာ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ။ နော ဟေတံ ဘန္တေ။

ဝိညာဏံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။ အနိစ္စံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ။ နော ဟေတံ ဘန္တေ။

(တတိယပိုင်း၊ ၁၁-ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ခွဲခြား၍
“ငါ့ဟာ မဟုတ်”စသည်ဖြင့် ရှုရန်ပြသည်။)

၈။ တဿှာ တိဟ ဘိက္ခဝေ ယံကိဉ္စိ ရူပံ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ သြဠာရိကံ ဝါ သုခုမံ ဝါ ဟိနံ ဝါ ပဏီတာ ဝါ၊ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗံ ရူပံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဠ္ဗဗ္ဗံ။

၉။ ယာ ကာစိ ဝေဒနာ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ သြဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟိနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ၊ ယာ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗာ ဝေဒနာ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဠ္ဗဗ္ဗံ။

၁၀။ ယာ ကာစိ သညာ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ သြဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟိနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ၊ ယာ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗာ သညာ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဠ္ဗဗ္ဗံ။

၁၁။ ယေ ကေစိ သင်္ခါရာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ သြဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟိနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ။ ယေ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဠ္ဗဗ္ဗံ။

၁၂။ ယံကိဉ္စိ ဝိညာဏံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ သြဠာရိကံ ဝါ သုခုမံ ဝါ ဟိနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ။ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗံ ဝိညာဏံ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဠ္ဗဗ္ဗံ။

(စတုတ္ထအဆုံးပိုင်း၊ ငြီးငွေ့ပုံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်များ ဖြစ်ပုံ)

၁၃။ ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယသာဝကော ရူပသ္မိပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သညာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သင်္ခါရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝိညာဏသ္မိပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိ၊ ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိ “ဝိမုတ္တ”မိတိ ဉာဏံ ဟောတိ၊ “ဒီဏာ ဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္တတ္ထာယာ”တိ ပဇာနာတိတိ။

သင်္ဂါယနာတင် မှတ်တမ်း

၁၄။ ဣဒမဝေစ ဘဂဝါ၊ အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ။ ဣမသ္မိ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိ ဘညမာနေ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိသုတိ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

*****

အနတ္တလက္ခဏသုတ် မြန်မာပြန်

ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓ၏ နိဒါန်းအမွမ်း

(က) မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခု၊ ဝါဆိုလပြည့် စနေနေ့၌ ဗာရာဏသီမြို့အနီး ဣသိပတန အမည်ရသော မိဂဒါဝုန် ရဂုံသာမော ဘေးမဲ့တော၌ ဓမ္မစကြာ ဒေသနာဦး တရားထူးကို ဟောမြှောက်တော်မူပြီး၍၊

(ခ) ထို ကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိ တည်းဟူသော ပဉ္စဝဂ္ဂိ ငါးဦးတို့အား နေရက် အစဉ် ထေအစဉ်ဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်စေပြီး၍၊ ဝါဆိုလဆုတ် ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌

ငါးပါးသောမထေရ်တို့ အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက် ရောက်စေခြင်းငှာ အကြင် အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန် ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူပြီ။ တရားနာဖက် သမဂ္ဂပေါင်း အို...သူတော်ကောင်းတို့၊ ထိုအနတ္တ လက္ခဏသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို ပီပြင် ပြတ်သား ရွတ်ပွား သရဇ္ဈာယ်ကြပါကုန်စို့။

နိဒါန်း

၁။ အရှင်ဘုရား ကဿပ။ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံတော်မှ ဤသို့ ကြားနာ အပ်ပါသည် ဘုရား။

အခါတပါး၌ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဗာရာဏသီ နေပြည်တော်အနီး ရှေးခါ ခေတ်ဟောင်း ရသေ့သူမြတ်အပေါင်းတို့၏ သက်ဆင်းရာ၊ သားသမင် အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍ မွေးရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန် တောကြီး၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုသို့ သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇီ ဟု ငါးပါးအစု ရှိကြကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား “အရှင်ဘုရား”ဟု ပြန်လည် လျှောက်ထားကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုစကားကို မိန့်တော်မူ၏။

ရုပ်သည် အနတ္တ

၂။ ရဟန်းတို့- ရုပ်သည် (အတွင်းသား အထည်ကိုယ်) အတ္တကောင် မဟုတ်။ အတ္တကောင် ဟုတ်ခဲ့ ပါမူ ဤရုပ်သည် (မိမိအား) နှိပ်စက်ဖို့ရာ မဖြစ်တန်လေရာ။ ထို့ပြင် “ငါ၏ရုပ်သည် ဒီလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလို အဆိုးတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့”ဟု ရုပ်၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ ရလေရာ၏။

ရဟန်းတို့- အမှန်အားဖြင့်ကား ရုပ်သည် အတ္တကောင် မဟုတ်သောကြောင့်သာလျှင် (မိမိအား) နှိပ်စက်ဖို့ရာလည်း ဖြစ်နေချေ၏။ ထို့ပြင် “ငါ၏ရုပ်သည် ဒီလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလိုအဆိုး တော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့”ဟု ရုပ်၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ မရဘဲ ရှိချေ၏။

ဝေဒနာသည် အနတ္တ

၃။ ရဟန်းတို့- ဝေဒနာသည် (အတွင်းသား အထည်ကိုယ်) အတ္တကောင် မဟုတ်။ အတ္တကောင် ဟုတ်ခဲ့ပါမူ ဤဝေဒနာသည် (မိမိအား) နှိပ်စက်ဖို့ရာ မဖြစ်တန်လေရာ။ ထို့ပြင် “ငါ၏ ဝေဒနာသည် ဒီလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလိုအဆိုးတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့”ဟု ဝေဒနာ၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ ရလေရာ၏။

ရဟန်းတို့- အမှန်အားဖြင့်ကား ဝေဒနာသည် အတ္တကောင် မဟုတ်သောကြောင့်သာလျှင် (မိမိအား) နှိပ်စက်ဖို့ရာလည်း ဖြစ်နေချေ၏။ ထို့ပြင် “ငါ၏ ဝေဒနာသည် ဒီလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလိုအဆိုးတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့”ဟု ဝေဒနာ၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ မရဘဲ ရှိချေ၏။

သညာသည် အနတ္တ

၄။ ရဟန်းတို့- သညာသည် (အတွင်းသား အထည်ကိုယ်) အတ္တကောင် မဟုတ်။ အတ္တကောင် ဟုတ်ခဲ့ပါမူ ဤသညာသည် (မိမိအား) နှိပ်စက်ဖို့ရာ မဖြစ်တန်လေရာ။ ထို့ပြင် “ငါ၏သညာသည် ဒီလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလို အဆိုးတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့”ဟု သညာ၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ ရလေရာ၏။

ရဟန်းတို့- အမှန်အားဖြင့်ကား သညာသည် အတ္တကောင် မဟုတ်သောကြောင့်သာလျှင် (မိမိအား) နှိပ်စက်ဖို့ရာလည်း ဖြစ်နေချေ၏။ ထို့ပြင် “ငါ၏ သညာသည် ဒီလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလိုအဆိုးတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့”ဟု သညာ၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ မရဘဲ ရှိချေ၏။

သင်္ခါရသည် အနတ္တ

၅။ ရဟန်းတို့- သင်္ခါရတို့သည် (အတွင်းသား အထည်ကိုယ်) အတ္တကောင် မဟုတ်။ အတ္တကောင် ဟုတ်ခဲ့ပါမူ ဤသင်္ခါရတို့သည် (မိမိအား) နှိပ်စက်ဖို့ရာ မဖြစ်တန်လေရာ။ ထို့ပြင် “ငါ၏ သင်္ခါရတို့သည် ဒီလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလို အဆိုးတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့”ဟု သင်္ခါရတို့၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ ရလေ ရာ၏။

ရဟန်းတို့- အမှန်အားဖြင့်ကား သင်္ခါရတို့သည် အတ္တကောင် မဟုတ်သောကြောင့်သာလျှင် (မိမိအား) နှိပ်စက်ဖို့ရာလည်း ဖြစ်နေချေ၏။ ထို့ပြင် “ငါ၏ သင်္ခါရတို့သည် ဒီလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလို အဆိုးတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့”ဟု သင်္ခါရတို့၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ မရဘဲ ရှိချေ၏။

ဝိညာဏ်သည် အနတ္တ

၆။ ရဟန်းတို့- ဝိညာဏ်သည် (အတွင်းသား အထည်ကိုယ်) အတ္တကောင် မဟုတ်။ အတ္တကောင် ဟုတ်ခဲ့ပါမူ ဤဝိညာဏ်သည် (မိမိအား) နှိပ်စက်ဖို့ရာ မဖြစ်တန်လေရာ။ ထို့ပြင် “ငါ၏ ဝိညာဏ်သည် ဒီလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလို အဆိုးတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့”ဟု ဝိညာဏ်၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ ရလေရာ၏။

ရဟန်းတို့- အမှန်အားဖြင့်ကား ဝိညာဏ်သည် အတ္တကောင်မ ဟုတ်သောကြောင့်သာလျှင် (မိမိအား) နှိပ်စက်ဖို့ရာလည်း ဖြစ်နေချေ၏။ ထို့ပြင် “ငါ၏ ဝိညာဏ်သည် ဒီလိုအကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလိုအဆိုးတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့”ဟု ဝိညာဏ်၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ မရဘဲ ရှိချေ၏။

ရုပ်ကို သုံးကျော့ပြန်မေး

၇။ ရဟန်းတို့- ထိုအရာကို သင်တို့ ဘယ်လို ထင်မှတ်ကုန်သနည်း။

မေး။ ရုပ်သည် မြသလား၊ မမြသလား?

ဖြေ။ မမြပါဘုရား။

မေး။ မမြသောရုပ်သည် ဆင်းရဲလော၊ ချမ်းသာလော?

ဖြေ။ ဆင်းရဲပါဘုရား။

မေး။ မမြ ဆင်းရဲ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်တတ်သော တရားကို “ဤဟာ ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါ့အတ္တဖြစ်၏” ဟု ရှုမြင်မှတ်ထင်ရန် သင့်လျော်ပါမည်လော?

ဖြေ။ မသင့်လျော်ပါဘုရား။

ဝေဒနာကို သုံးကျော့ပြန်မေး

မေး။ ခံစားမှု ဝေဒနာသည် မြဲသလား၊ မမြဲသလား?

ဖြေ။ မမြဲပါဘုရား။

မေး။ မမြဲသော ဝေဒနာသည် ဆင်းရဲလော၊ ချမ်းသာလော?

ဖြေ။ ဆင်းရဲပါဘုရား။

မေး။ မမြဲ ဆင်းရဲ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်တတ်သော တရားကို “ဤဟာ ငှါဥစ္စာဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါ့အတ္တဖြစ်၏” ဟု ရှုမြင်မှတ်ထင်ရန် သင့်လျော်ပါမည်လော?

ဖြေ။ မသင့်လျော်ပါဘုရား။

သညာကို သုံးကျော့ပြန်မေး

မေး။ မှတ်သားမှု သညာသည် မြဲသလား၊ မမြဲသလား?

ဖြေ။ မမြဲပါဘုရား။

မေး။ မမြဲသောသညာသည် ဆင်းရဲလော၊ ချမ်းသာလော?

ဖြေ။ ဆင်းရဲပါဘုရား။

မေး။ မမြဲ ဆင်းရဲ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်တတ်သော တရားကို “ဤဟာ ငှါဥစ္စာဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါ့အတ္တဖြစ်၏” ဟု ရှုမြင်မှတ်ထင်ရန် သင့်လျော်ပါမည်လော?

ဖြေ။ မသင့်လျော်ပါဘုရား။

သင်္ခါရကို သုံးကျော့ပြန်မေး

မေး။ ပြုလုပ်အားထုတ်မှု သင်္ခါရတို့သည် မြဲသလား၊ မမြဲသလား?

ဖြေ။ မမြဲပါဘုရား။

မေး။ မမြဲသောသင်္ခါရတို့သည် ဆင်းရဲလော၊ ချမ်းသာလော?

ဖြေ။ ဆင်းရဲပါဘုရား။

မေး။ မမြဲ ဆင်းရဲ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်တတ်သော တရားကို “ဤဟာ ငှါဥစ္စာဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါ့အတ္တဖြစ်၏” ဟု ရှုမြင်မှတ်ထင်ရန် သင့်လျော်ပါမည်လော?

ဖြေ။ မသင့်လျော်ပါဘုရား။

ဝိညာဏ်ကို သုံးကျော့ပြန်မေး

မေး။ ကြံသိမှု ဝိညာဏ်သည် မြဲသလား၊ မမြဲသလား?

ဖြေ။ မမြဲပါဘုရား။

မေး။ မမြသော ဝိညာဏ်သည် ဆင်းရဲလော၊ ချမ်းသာလော?

ဖြေ။ ဆင်းရဲပါဘုရား။

မေး။ မမြ ဆင်းရဲ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်တတ်သော တရားကို “ဤဟာ ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါ့ဖြစ်၏၊ ဤဟာ ငါ့အတ္တဖြစ်၏”ဟု ရှုမြင်မှတ်ထင်ရန် သင့်လျော်ပါမည်လော?

ဖြေ။ မသင့်လျော်ပါဘုရား။

ရုပ်ကို ၁၁-ပါးဖြင့် ခွဲခြား၍ “ငါ့ဟာမဟုတ်”စသည် ရှုပုံ

၈။ ရဟန်းတို့- ယခုပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း “ငါ့ဟာပဲ၊ ငါပဲ၊ ငါ့အတ္တပဲ”ဟု ရှုမြင်ရန်မသင့်တော်သော ကြောင့် အတိတ်ဖြစ်စေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်တွင်းကဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ပကဖြစ်စေ၊ အကြမ်းဖြစ်စေ၊ အနုဖြစ်စေ၊ အယုတ်အညံ့ဖြစ်စေ၊ အကောင်းအမြတ်ဖြစ်စေ၊ အဝေးဖြစ်စေ၊ အနီးဖြစ်စေ၊ ရုပ်ဟူသမျှကို “ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ ငါ့အတ္တမဟုတ်”ဟု ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်အတိုင်း သိမြင်အောင် ရှုရ-အားထုတ်ရမည်။

ကျန်ခန္ဓာတို့ကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်း ရှုပုံ

၉။ ... ဝေဒနာဟူသမျှကို၊ ... သညာဟူသမျှကို၊ ... သင်္ခါရဟူသမျှကို၊ ... ဝိညာဏ်ဟူသမျှကို “ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ ငါ့အတ္တမဟုတ်”ဟု ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်အတိုင်း သိမြင်အောင် ရှုရ-အားထုတ်ရမည်။

ဉာဏ်စဉ် အဆင့်ဆင့်တက်ပုံ

၁၀။ ရဟန်းတို့- ဤသို့ ရှုသည်ရှိသော် အကြားအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားတပည့် အရိယာသာဝက သည် ရုပ်၌လည်း မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့လေတော့၏။ ဝေဒနာ၌လည်း မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့လေတော့၏။ သညာ၌လည်း မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့လေတော့၏။ သင်္ခါရ၌လည်း မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့လေတော့၏။ ဝိညာဏ်၌လည်း မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့လေတော့၏။

ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့် တပ်မက်ခြင်းကင်းကာ အရိယာဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာတော့၏။ တပ်မက်ခြင်း ကင်းကာ အရိယာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်လေတော့၏။ လွတ်မြောက်လျှင် “ငါသည် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သွားပြီ”ဟု ဆင်ခြင်ဉာဏ်ဖြစ်လေတော့၏။ “ဘဝသစ်ဖြစ်မှု ကုန်ပြီ။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပေပြီ။ မဂ်ကိစ္စကို ပြုပြီးပေပြီ။ မဂ်ကိစ္စအလို့ငှာ တစ်ပါးသောပြုဖွယ်ကိစ္စ မရှိတော့ပြီ”ဟု ဆင်ခြင်လျက် သိမြင်ဆုံးဖြတ်လေတော့၏။

မြော်ထောက်ရှုသော်၊ သူ့သဘာဝ၊ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ မှန်လှစွာ၏၊ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့လိပ်ပြာတို့၊
ဘာတစ်ခုမျှ၊ မဟုတ်ကြသည်၊ ဓမ္မ သက်သက်ပါတကား။ ။

၄။ သင်္ခါရမည်၊ ခန္ဓာသည်လည်း၊ မြင့်ရှည်ကာလ၊ မတည်ထ၊ဘဲ၊ ခဏဖြစ်လျက်၊ ခဏပျက်၏၊
ဖြစ်ပျက် နှစ်တန်၊ နှိပ်စက်ဒဏ်ဖြင့်၊ တရံမစဲ၊ လွန်ဆင်းရဲ၏၊ ခိုင်မြဲကျောမာ၊ နှစ်မပါဘူး၊ ပညာစက္ခု၊
မြော်ထောက်ရှုသော်၊ သူ့သဘာဝ၊ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ မှန်လှစွာ၏၊ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့လိပ်ပြာတို့၊
ဘာတစ်ခုမျှ၊ မဟုတ်ကြသည်၊ ဓမ္မ သက်သက်ပါတကား။ ။

၅။ ဝိညာဏ်ခြောက်မည်၊ ခန္ဓာသည်လည်း၊ မြင့်ရှည်ကာလ၊ မတည်ထ၊ဘဲ၊ ခဏဖြစ်လျက်၊
ခဏပျက်၏၊ ဖြစ်ပျက် နှစ်တန်၊ နှိပ်စက်ဒဏ်ဖြင့်၊ တရံမစဲ၊ လွန်ဆင်းရဲ၏၊ ခိုင်မြဲကျောမာ၊ နှစ်မပါဘူး၊
ပညာစက္ခု၊ မြော်ထောက် ရှုသော်၊ သူ့သဘာဝ၊ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ မှန်လှစွာ၏၊ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊
ငါ့လိပ်ပြာတို့၊ ဘာတစ်ခုမျှ၊ မဟုတ်ကြသည်၊ ဓမ္မ သက်သက်ပါတကား။ ။

*****